

## Arrest

nr. 100 851 van 11 april 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 31 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 15 januari 2012 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

1.2. Op 30 november 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die diezelfde dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

#### ***“A. Feitenrelaas***

Volgens uw verklaringen heeft u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Pipal Tare VDC (Village Development Committee), gelegen in het Parbat district (Nepal). In 2061 (Nepalese kalender, stemt overeen met 2004-2005 volgens de Gregoriaanse kalender) verhuisde u naar Baglung. U werkte als beeldhouwer. U kreeg meermaals opdrachten om beeldjes en geschriften te creëren voor zowel de monarchistische partij 'Rastriya Prajatantra Party-Nepal' (RPP-N) als de Nepalese overheid. In 2052 (1995-1996) won u een wedstrijd omdat u een Buddha beeldje zou gemaakt hebben voor de verjaardag van Koning Birendra. Om die reden kreeg u een gouden medaille van hem. Sinds 2054 (1997-1998) kenden u, alsook uw gezinsleden problemen met Maobadi omdat u in 2052 (1995-1996) een beloning kreeg van koning Birendra en omdat u weigerde om maandelijks donaties te betalen voor een culturele club van de Maobadi. U werd gekidnapt en bedreigd waardoor u niet anders kon dan betalen. De laatste donatie dateert van 2068 (2011). Ook werd uw auto stuk gemaakt door een Maobadi lid, genaamd S.(...) B.(...). In 2059 (2002-2003) werd u in Nepal lid van de RPP-N. U deed dit omdat u dacht op deze wijze meer opdrachten van de RPP-N te verkrijgen. In 2066 (2009-2010) werd uw broer lid van Maobadi. Omdat u problemen bleef kennen met de Maobadi trok u eind 2068 (2012) naar uw zus in het Syangja district (Nepal). Omdat u vernam dat Maobadi u daar ook waren komen zoeken besloot u het land te verlaten. U reisde samen met een smokkelaar, genaamd R.(...) L.(...) G.(...), op 28/11/2068 (11 maart 2012), per taxi naar Delhi. Van daaruit reisden jullie met het vliegtuig verder naar Parijs. Tot slot reisden jullie vanuit Frankrijk richting België. Op 16 januari 2012 kwamen jullie aan in België, waar u diezelfde dag een asielaanvraag indiende. Na uw aankomst in België hadden zowel uw ouders als uw broer, S.(...) C.(...) L.(...), nog steeds problemen met Maobadi omdat u vluchtte uit Nepal. Uw ouders werden meermaals bedreigd door Maobadi. Op 28 januari 2012 werd uw broer gekidnapt door enkele Maobadi omdat ze geld eisten voor hun organisatie. Tijdens de kidnapping werd uw broer geslagen door hen en veranderden ze steeds van verblijfplaats. De ontvoerders trokken samen met uw broer ook éénmaal naar uw oom, genaamd R.(...) K.(...) L.(...), om geld te eisen. Ongeveer 15 dagen geleden zou uw broer zich opgehangen hebben in de buurt van uw woning. U vernam dit van uw ouders via het internet. Ter ondersteuning van uw identiteit en asielrelaas legde u volgende documenten neer: een kopie van de eerste twee bladzijden van uw Nepalees paspoort, uitgereikt op 11 november 2008; uw citizenship card, uitgereikt op 11 november 2008; een registratieakte, uitgereikt op 8 augustus 1997 door ministerie van industrie van het Koninkrijk Nepal; twee bedankingsbrieven, uitgereikt op respectievelijk 11 april 2003 en 11 april 2004 door het ministerie van industrie, handel en benodigdheden van het Koninkrijk Nepal; een huldiging, uitgereikt in 2052 (1995-1996) te Kathmandu en twee ontvangstbewijzen, uitgereikt op respectievelijk 20 maart 2008 en 28 september 2008 door Maobadi.

## **B. Motivering**

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er weinig geloof gehecht kan worden aan de door u beweerde reisweg. U verklaarde met het vliegtuig via Delhi (India) naar Parijs (Frankrijk) te zijn gevlogen. U kreeg daarbij de hulp van een smokkelaar (CGVS, p. 14). Vooreerst wist u niet op welke datum u India heeft verlaten (CGVS, p. 15). Verder kon u geen details geven over de gegevens vermeld in uw vals paspoort. U kende niet het adres, de geboortedatum en -plaats vermeld in dit paspoort (CGVS, p. 15). U weet ook niet of het een Nepalees of een Indisch paspoort betrof (CGVS, p. 15). Evenmin weet u of er zich in het paspoort waarmee u naar België zou zijn gereisd al dan niet een visum bevond (CGVS, p. 16). Deze verklaringen kunnen echter niet in overeenstemming worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat er op internationale vluchten veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om meermaals grondig te worden ondervraagd omtrent identiteit, reisdocumenten en (reis)bedoelingen. Aan uw bewering dat het de smokkelaar was die uw paspoort voor u toonde tijdens identiteitscontroles in Delhi en bij uw aankomst op de luchthaven in Frankrijk, kan geen geloof gehecht worden (CGVS, p. 17). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat op de betreffende luchthavens het paspoort van elke reiziger strikt persoonlijk en individueel gecontroleerd wordt. Het is dan ook uitgesloten dat iemand anders uw paspoort zou voorleggen aan de douanebeambte. Bij binnenkomst in de Schengenzone heerst bovendien de verplichting niet-EU vreemdelingen aan een grondige controle te onderwerpen. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat u niet het minste bewijs kon aanbrengen van uw beweerde vluchtroute (CGVS, p. 17). U kon bijvoorbeeld geen paspoort, ticket, boarding pass of bagagelabel voorleggen. Uw twijfelachtige verklaringen omtrent uw reisweg zetten uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling.

Daarnaast dient er op gewezen te worden dat er nav enkele tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen ernstig aan getwijfeld kan worden aan uw problemen met Maobadi. Aanvankelijk verklaarde u immers dat Maobadi maandelijks geld eisten voor hun culturele organisatie tot 2062/2063 (2005-2007) (CGVS, p. 21). Daarna wijzigde u plots uw verklaringen en beweerde u dat u donaties moest betalen tot 2066 (2009-2010) (CGVS, p. 22). Daarna verklaarde u dat u donaties diende te betalen tot 2068 (2011-2012) (CGVS, p. 26). Hoewel u jarenlang donaties zou betaald hebben kan u slechts twee ontvangstbewijzen van donaties aan Maobadi neerleggen. En hoewel u ook jarenlang donaties diende te betalen voor een culturele club van Maobadi kende u de naam ervan niet (CGVS, p. 23). Van de zelfmoord van uw broer legde u dan weer geen begin van bewijs neer. Hoewel u uitdrukkelijk gevraagd werd naar documenten ter staving van zijn dood legde u deze tot op heden niet neer (CGVS, p. 14). Verder dient in dit verband gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat zogenaamde "open donatiecampagnes" regelmatig gehouden worden door maoïsten in Nepal. Volgens informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal gaan dergelijke donatieverzoeken nog maar zelden gepaard met gewelddadige afpersing. Bovendien worden vaak absurd hoge bedragen geëist maar blijkt dat er nog stevig onderhandeld kan worden en dat maoïsten reeds tevreden zijn met bescheiden giften. Uw bewering dat u dat u problemen kende met Maobadi omdat u een beloning kreeg van Koning Birendra (CGVS, p. 17) strookt trouwens evenmin met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit bovengenoemde informatie blijkt dat het hebben van royalistische sympathieën op zich geen voldoende basis vormt om doelwit te zijn van de maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in Nepal over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over het ganse grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal. Verscheidene royalistische partijen blijven bovendien actief en partijen zoals RPP-N beschikken over vertegenwoordigers in het huidige parlement.

Bovenstaande vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas ernstig op de helling. Hoe dan ook blijkt nergens uit uw verklaringen dat u zich niet elders in Nepal zou kunnen vestigen om aan de problemen met uw belagers te ontsnappen. Gevraagd naar een mogelijk intern vluchtalternatief stelde u dat Maobadi u overal zouden kunnen vinden omdat ze een uitgebreid netwerk hebben (CGVS, p. 28). Dit argument kan niet worden weerhouden daar dit een blote bewering betreft die u niet ondersteunde aan de hand van concrete feiten of elementen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. UW Citizenship Card staft immers uitsluitend uw identiteitsgegevens en nationaliteit welke niet ter discussie staan. De registratie van uw onderneming 'Subash Brothers Murti Udhog Marbles Arts' wordt evenmin betwist. De twee bedankingsbrieven en de huldiging bevestigen louter uw deelname aan verschillende wedstrijden, en niets meer. De twee ontvangstbewijzen van donaties aan Maobadi werden reeds hierboven besproken.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Verzoekschrift

#### 2.1.1. Middelen

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht zoals vervat in de wet van 29 juli 1991, alsook van de artikelen 1 en 2 van de Vluchtelingenconventie. Uit zijn toelichting bij deze middelen leidt de Raad eveneens af dat verzoeker artikel 3 E.V.R.M. geschonden acht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen, minstens de beslissing te willen vernietigen en terug te sturen voor verder onderzoek.

### 2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt drie stukken met algemene landeninformatie over Nepal, over corruptie in Nepal en een reisadvies van Nepal bij zijn verzoekschrift.

## 2.2. Beoordeling

### 2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

### 2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas. Zijn asielverklaringen bevatten immers ernstige tegenstrijdigheden.

Zo legde verzoeker zeer uiteenlopende en incoherente verklaringen af met betrekking tot zijn donaties aan Maobadi. In eerste instantie verklaarde hij dat hij vanaf "2054" (1998-1999) tot "2062-2063" (2005-2007) zo goed als maandelijks donaties aan de Maobadi gaf, steeds voor een bedrag van 50 000 (Gehoorverslag 1 augustus 2012, p. 20-21). Nadien wijzigde hij echter zijn verklaringen en gaf hij in strijd met zijn eerdere verklaringen tot tweemaal toe uitdrukkelijk aan dat hij pas in "2066" (2009-2010) definitief ophield met het betalen van donaties aan de Maobadi. Hij verklaarde tevens dat hij "*nadien (...)* niets" meer aan de Maobadi gaf, doch maakte evenwel meteen daarna melding van een donatie van 45 000 die hij pas in "2068" (2011-2012), ongeveer twee jaar later dus, aan de Maobadi betaalde (*Ibid.*, p. 22). Verzoeker biedt thans in zijn verzoekschrift geen afdoende verklaring of rechtvaardiging voor zijn afwijkende en incoherente verklaringen omtrent de donaties en hij doet deze ten onrechte af als "*misverstanden*". Zijn huidig betoog dat hij in "*de periode 2005-2010*" op regelmatige basis verplicht werd donaties te geven aan de Maobadi wijkt sterk af van zijn eerdere verklaringen hieromtrent en bevestigt en versterkt also de incoherentie tussen zijn verklaringen. De vaststelling dat hij niet bij machte is om over de donaties aan de Maobadi, welke omwille van zijn weigering deze nog langer te betalen mede aan de basis zouden liggen van zijn asielrelaas en dus de kern ervan raken, eenduidige en coherente verklaringen af te leggen, zet de geloofwaardigheid van zijn relaas ernstig op de helling.

Verzoekers verklaringen zijn ook incoherent wat de problemen betreft die hij al dan niet zou hebben gekend in Syangia, waar hij de laatste maanden tot aan zijn vertrek uit Nepal bij zijn zus zou hebben verbleven. Tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde hij het volgende: "*Ik ben tenslotte ondergedoken bij mijn zus in Syanga. Maar in Syanga ben ik ook al aangevallen geweest door de Maobadi*" (Vragenlijst 20 januari 2012, p. 3). Tijdens zijn gehoor nadien maakte hij evenwel op geen enkel moment melding van problemen die hij tijdens zijn laatste periode van zijn verblijf in zijn land van herkomst of eerder in Syangia met Maobadi zou hebben gekend. Integendeel, hij gaf er aan dat hij er was moeten vluchten omdat hij had vernomen dat de Maobadi er ook aanwezig waren en hem zouden zoeken, hetgeen hij thans in zijn verzoekschrift herhaalt. Over effectieve en concrete problemen met de Maobadi in Syangia maakte hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal echter niet het minste gewag. Ook thans in zijn verzoekschrift maakt hij nergens melding van problemen die hij in Syangia met Maobadi zou hebben gehad.

Daarnaast vertonen zijn verklaringen ook een incoherentie met betrekking tot de naam van de culturele club aan wie hij (voor 45 000) donaties betaalde en voor wie hij scripties in marmer zou hebben gemaakt. Toen hem tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal gevraagd werd naar de naam

van die club antwoordde hij als volgt: *"Ik herinner me de naam niet, het was in een cirkel. Maar ik heb ene ontvangstbewijs"* (Gehoorsverslag 1 augustus 2012, p. 22). Op een later tijdstip tijdens zijn gehoor lichtte hij toe dat het een muziekclub was en herhaalde hij dat hij zich de (volledige) naam ervan niet herinnert (*Ibid.*, p. 23). Thans beweert verzoeker plots dat de bewuste club, waarvan hij bovendien niet weet of ze al dan niet van de Maobadi is (*Ibid.*, p. 23), *"geen naam"* heeft, hetgeen weinig aannemelijk of geloofwaardig is. Zijn huidige algemene bewering staat aldus volledig haaks op zijn eerdere verklaringen dat de culturele club wel degelijk een naam heeft, maar dat hij zich deze niet zou herinneren. Van deze club ontbreekt hoe dan ook tot op heden elk begin van bewijs.

Verzoeker verklaarde eerder dat hij van zijn ouders, met wie hij blijkens zijn verklaringen nog regelmatig contact heeft, had vernomen dat zijn broer S.C.L. midden juli 2012 zelfmoord pleegde nadat hij kort voordien door Maobadi was ontvoerd. Toen de commissaris-generaal hem vroeg hoe hij met zekerheid wist dat het om zelfmoord ging, stelde hij dat dit op *"het post mortem"* staat (*Ibid.*, p. 8). Van dit *post mortem*-bericht en meer in het algemeen van de dood van zijn broer ontbreekt echter tot op heden elk begin van bewijs. Thans beweert verzoeker dat uit gerechtelijk onderzoek blijkt dat zijn broer vermoord zou zijn en dat hij zijn advocaat contacteerde om van zodra het mogelijk is alle nodige documenten hieromtrent aan de Belgische asielinstanties te bezorgen. Ook van dit gerechtelijk onderzoek en van de beweerde correspondentie met de advocaat wordt negen maanden na de beweerde moord op zijn broer nog steeds geen begin van bewijs neergelegd. Dit manifeste gebrek aan begin van bewijs zet de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent de dood van zijn broer op ernstige wijze op de helling.

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 18, map Landeninformatie) blijkt dat gewelddadige afpersing door de UCPN(M) en/of de YCI momenteel veel minder voorkomt dan in de periode tijdens en kort na het conflict, dat van februari 1996 tot november 2006 in Nepal woedde. In de periode na de verkiezingen van 2008 zouden er weliswaar nog geïsoleerde incidenten zijn voorgevallen waarbij de YCL gewelddadige aanvallen heeft uitgevoerd op leden van de NC, UML en RPP. Sindsdien zijn deze incidenten echter sterk geminderd en is het voor de slachtoffers van "open donatiecampagnes" veel gemakkelijker dan vroeger om met de Maoïsten te onderhandelen over de gevraagde bedragen en zelfs om het verzoek tot donatie eenvoudigweg te weigeren zonder negatieve consequenties. Vaak zou zelfs geen bedrag worden vooropgesteld en zijn de Maoïsten reeds tevreden met bescheiden giften. Ook zelfs wanneer absurd hoge sommen worden geëist, is het duidelijk dat er nog stevig kan onderhandeld worden. Blijkens de informatie zegt UCPN-M tegenwoordig zelf dat niemand nog bang zou zijn van de YCL. Bovendien zou de YCL enkel nog doneerders uitkiezen op basis van hun politieke voorkeur en niet meer omwille van hun vermogen. De YCL zou gericht tewerk gaan en eerder (vermogende) leden van politieke tegenspelers viseren dan "om het even wie". Sinds juni 2010, wanneer de Maoïsten uit de regering stapten, zou het geweld van de YCL en hun gedwongen donaties merkbaar zijn gedaald (Subject Related Briefing "*Nepal*"-"*Veiligheidssituatie in Nepal*", d.d. 17 augustus 2011). De verklaringen van verzoeker inzake de aanhoudende donatie-bedreigingen aan zijn adres van de Maobadi en hun gewelddaden tegen hem en zijn familie wijken druisen in tegen voormelde objectieve informatie, hetgeen ernstige twijfels doet rijzen bij de geloofwaardigheid van zijn beweringen.

Ofschoon verzoeker volgens zijn verklaringen gedurende minstens vijf jaar herhaaldelijk en veelvuldig onderworpen zou zijn geweest aan de gedwongen donatiecampagnes van de Maobadi, kan hij slechts twee ontvangstbewijzen van donaties aan Maobadi neerleggen. Bovendien dateren deze al van maart en september 2008, wat geenszins de actualiteit van zijn beweerde problemen bewijst.

Verzoeker verklaarde bij het Commissariaat-generaal dat tijdens zijn reis via India naar Europa niet hijzelf, maar zijn smokkelaar zijn documenten aan de Franse immigratiedienst toonde (*Ibid.*, p. 17). Uit de informatie die door het Commissariaat-generaal als bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 18, map Landeninformatie) en welke afkomstig is van de woordvoerder van de Police de l' Air et des Frontières (PAF) van de internationale luchthaven Charles de Gaulle te Parijs, waar verzoeker blijkens zijn verklaringen met het vliegtuig toekwam, blijkt echter dat *"élke persoon"* die via de luchthaven van Parijs de Schengenruimte binnenkomt ter plaatste aan de PAF-politiepost *"individueel gecontroleerd (paspoort, ID, visum)"* wordt. *"Het is"*, zo blijkt uit de informatie, *"onmogelijk en uitgesloten dat men niet zelf zijn identiteitspapieren persoonlijk zou voorleggen"* en *"op deze regel zijn geen uitzonderingen (reisleider, partner,...)"*. Verzoekers verklaringen inzake zijn binnenkomst in Europa zijn derhalve ongeloofwaardig, hetgeen doet vermoeden dat hij de waarheid inzake zijn werkelijke manier van reizen en de daarbij gebruikte documenten bewust verzwijgt.

Om voorgaande redenen kan aan verzoekers relaas geen geloof worden gehecht.

Uit de informatie opgenomen in het administratief dossier (stuk 18, map Landeninformatie) blijkt bovendien dat wie momenteel het slachtoffer zou zijn van afpersingspraktijken door de YCL/UCPN(M) zich gemakkelijk elders in Nepal, bijvoorbeeld in de hoofdstad Kathmandu, kan vestigen om hier niet langer meer bloot aan te moeten staan. Het hoofd van INSEC, Subodh Rai Pyakurel, bevestigt dat er voor slachtoffers van afpersing momenteel een binnenlands vluchtalternatief voorhanden is indien dit nodig zou blijken. Volgens een researcher aan het Noorse Internationale Vredesinstituut moet iemand al een bijzonder hoog politiek profiel hebben om momenteel nog als een doelwit van de YCL aanzien te worden in het hele land, hetgeen allerminst het geval is van verzoeker.

Zelfs indien dus enig geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen met de Maobadi, *quod non*, dan nog beschikt hij blijkens voormelde objectieve informatie over een intern vluchtalternatief in Nepal. Verzoeker toont geenszins het tegendeel *in concreto* aan. Met betrekking tot zijn kritiek dat de informatie verrat in het administratief dossier reeds van september 2011 dateert, stelt de Raad vast dat hij geen enkel concreet en objectief gegeven aanbrengt waaruit zou blijken dat de situatie inzake het geweld en de gedwongen donatiecampagnes van de Maobadi in Nepal alsook het mogelijk binnenlands vluchtalternatief aldaar intussen niet meer correct of niet langer actueel zou zijn.

Een ongeloofwaardig relaas kan geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin.

Waar verzoeker meent een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen door te wijzen op de algemene mensenrechtensituatie in Nepal merkt de Raad op dat zulks slechts aantoonbaar is middels een geloofwaardig relaas, *quod non in casu*. De door verzoeker bijgevoegde landeninformatie vermag hieraan geen afbreuk te doen gezien verzoeker in die informatie niet wordt betrokken. Het reisadvies van de FOD buitenlandse zaken door verzoeker toegevoegd is irrelevant daar het niet slaat op verzoekers concrete situatie, doch slechts bedoeld is om een situatieschets te geven voor bezoekers van Nepal.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

#### 2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM merkt de Raad op dat hij te dezen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647) en dat voormeld artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of er in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Er bevinden zich verder in het administratief dossier geen elementen die erop wijzen dat er zich heden in Nepal een situatie van willekeurig geweld zou voordoen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Evenmin in de bij het verzoekschrift gevoegde landeninformatie bevinden zich dergelijke elementen.

Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER